

РЕШЕНИЕ

№ 3728

гр. София, 09.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1851** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 06.01.2020 г., постановено по н.а.х. дело № 21918/ 2018 г. на Софийски районен съд, НО, 17 състав е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-1099/29.11.2018 г., издадено от заместник – председателя на Комисията за финансов надзор, с което на Н. Х. Г. е наложено административно наказание глоба в размер на 20 000 лв. на основание чл.23, ал.1, т.3, пр. 1 от ЗПМПЗФИ за извършено нарушение на чл.15 вр. чл.12, § 1, б. „а“, под буква „i“ от Регламент (ЕС) № 596/2014 на ЕП и на Съвета от 16.04.2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията.

В срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от Н. Х. Г.. Наведени са касационни основания за неправилност поради постановяването му в нарушение на закона, при допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и потвърденото с

него НП.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град касаторът не се представлява.

Ответникът чрез юрк. С. оспорва касационната жалба включително в подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за нейната неоснователност.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си въззивната инстанция е приела за установена следната фактическа обстановка: Служители на КФН изискали информация от [фирма] за всички сделки с емисията на „С. Б.“ А. от 01.01.2018 г., както и книга на акционерите на дружеството към посочения период. С писмо от 23.03.2018г. от инвестиционния посредник [фирма] са изискани данни за всички подадени нареждания и сключени сделки от клиенти на посредника с акции от емисията на „С. Б.“ А. за периода от 01.01.2018г. до 16.03.2018 г. От предоставените от [фирма] документи е установено, че на 13.03.2018 г. касаторът чрез сключване на една сделка продава 390 акции от капитала на „С. Б.“ А., като купувачът по сделката е В. К. Ф.. Отново на посочената дата Г. чрез сделка придобива същото количество от 390 акции от капитала на „С. Б.“ А., като продавача по сделката е В. Ф.. От документите, представени от ИП [фирма] е установено, че на 13.03.2018 г. в 12:11:16 ч., Г. подал чрез платформата „К. В.“ поръчка с присвоен от БФБ № 108591987423. Подадената поръчка била за продажба на 390 акции при лимитирана цена 5,40 лева. На 13.03.2018 г. в 12:11:34 ч., В. Ф. подал поръчка с присвоен от БФБ № 108591987422. Поръчката била за покупка на 390 акции при лимитирана цена от 5,40 лв. Вследствие на двете гореописани нареждания се сключва сделка с № 2018031300000083 при посочените параметри. В резултат от сключената сделка акциите от капитала на „С. Б.“ А. поевтиняват с 14,29%. В 12:12:19 часа на 13.03.2018 г. Г. подал поръчка за покупка на 390 акции от капитала на „С. Б.“ А. при лимитирана цена от 5,95 лв. На 13.03.2018 г., в 12:12:42 ч. В. Ф. подал поръчка за продажба на 390 акции от капитала на „С. Б.“ А. при лимитирана цена от 5,95 лв. Сключена е сделка № 2018031300000084, в резултат на която акциите на „С. Б.“ А. поскъпват с 10,19%. Всички нареждания от В. Ф. и Н. Г. били подадени от един и същи IP адрес. Установено е, че чрез гореописаните действия на Г. и Ф. е осъществена търговия, чрез която първоначално била понижена цената на акциите от капитала на „С. Б.“ А. с 14,29 %, а в последствие покачена с 10,19 %. За така установеното бил

съставен АУАН и въз основа на него - обжалваното наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде административно наказано.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 15 във връзка с чл. 12, § 1, б. „а“, т. i от Регламент /ЕС/ № 596/2014 никое лице няма право да участва или да се опитва да участва в манипулиране на пазара, което манипулиране, включва следните дейности: а) сключване на сделка, даване на нареждане за търговия, както и друг тип поведение, което: i) дава или е вероятно да даде неверни или подвеждащи сигнали по отношение на предлагането, търсенето или цената на финансов инструмент, свързан с договор за стоки или продаван на търг продукт, основан на квоти за емисии.

Съгласно чл. 23, ал. 1, т. 3 от ЗПППЗФИ наказанието за нарушение на горепосочената норма е глоба в размер от 20 000 до 5 000 000 лв., а при повторно нарушение - от 40 000 до 10 000 000 лв., ако деянието не съставлява престъпление. Разпоредбата на чл. 15 Регламент /ЕС/ № 596/2014 е императивна и въвежда забрана за лицата да не участват или правят опити да участват в манипулиране на пазара, а в тази на чл. 12, § 1 Регламент /ЕС/ № 596/2014 са разписани всички видове дейности, които представляват манипулиране на пазара. В § 1 б. „а“, т. i е визирано конкретното действие на касатора, представляващо нарушение, което е описано в процесното НП като „сключване на сделки, които е вероятно да дадат подвеждащи сигнали по отношение на цената на финансов инструмент“. От доказателствата по делото безспорно се установява, че със сключените между Г. и Ф. спекулативни сделки се създава голяма вероятност от подвеждане на останалите участници на пазара. С оглед на това, че извършените нареждания не водят до реална промяна на действителния собственик на акциите от капитала на „С. Б.“ А. касаторът е извършил манипулация на пазара, както са констатирани и контролните органи. Разпоредбата на чл. 12, § 1, б. „а“, т. i от Регламент /ЕС/ № 596/2014 въвежда в понятието манипулиране на пазара, както даването на подобни сигнали, така и вероятността да бъдат дадени, като осъществяването на една от двете форми като последица представлява елемент от фактическия състав на нарушението.

Изложените в касационната жалба аргументи, че при извършените покупки – продажби на акции, ценовото им изменение е под 15% и съответно действията на касатора не представляват нарушение, са ирелевантни в конкретния случай. Нито в АУАН, нито в НП се твърди нарушение свързано с преминаване на прага от 15%, определен за прекъсване за нестабилност. Напротив, извършването на сделки близки до тази стойност, но не и надвишаващи я, идва да покаже, че е налице предварителна договореност между касатора и Ф., с цел да не се стигне до прекъсване за нестабилност, което би довело до намесата на други лица и търговията с акциите не

би могла да премине само между тях двамата.

Неоснователно е оплакването на касатора за нарушаване на срока по чл.34, ал.1, изр.2 ЗАНН. Извършването на нарушението е установено въз основа на изискани от КФН и представени от [фирма] и ИП [фирма] писмени доказателства с писма вх. № 91-02-199/09.03.2018 г., № 91-02-199/ 29.03.2018 г. и № 91-02-199/28.05.2018 г. Именно от 28.05.2018г., когато са представени всички относими към конкретния случай доказателства започва да тече срокът по чл.34 ЗАНН за съставяне на АУАН. В случая той е съставен в тримесечния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН, а НП – в шестмесечния срок по чл.34, ал.3 ЗАНН.

Не е налице и неспазване на разпоредбата на чл. 18 ЗАНН, защото не броя на сделките е определящ за броя на нарушенията. Последователността на извършените действия, както и механизма на подаване на нарежданията, довели до сключването им обуславя извод за едно нарушение.

Неоснователен е и доводът, че конкретният случай е маловажен и следва да се приложи чл.28 ЗАНН. В случая липсват данни за смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от подобно естество, следователно не са налице предпоставки за прилагане на чл.28 ЗАНН.

При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна – посочени са датата и мястото на неговото извършване, обстоятелствата, при които е осъществено.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника по касация, съдът следва да присъди разноси за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Воден от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.01.2020 г., постановено по н.а.х. дело № 21918/ 2018 г. на Софийски районен съд, НО, 17 състав.

ОСЪЖДА Н. Х. Г. да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: